

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieślowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

IMIONA RZYMSKIE
Jutro Konegundy.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Świętomir.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzin:	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryskiej	Stopnie ciepla podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różn uwagi		
6 27	2 997	+ 8,	3 5,	23	Ziła	Zachodni słaby	Pogoda	Deszcz
2	2, 511	9,	1 5,	26	„	mocny	Chmury	
10.	3 894	10,	3 4,	03	„	słaby	„	

Wiadomości zagraniczne.

— Z Petersburga. —

Porucznik Rapatel z marynarki wojennej francuskiej, ozdobiony został przez N. Pana orderem ś. Stanisława 3 klasy, za uratowanie w czasie burzy giniącego statku kupieckiego Rossyjskiego.

— Z Odessy. —

N. król Grecki na dowód wdzięczności swojej dla noworossyjskiego i Bessarabskiego generała gubernatora hrabi Woroncowa, za udzieleną przezeń opiekę poddanym J. K. M., przybywającym do zarządzanego przez hr. Woroncowa kraju, raczył nadać mu order Zbawiciela klasy 1. N. Cesarz ujął się dozwolić raczył hr. Woroncowi przyjąć i nosić ten order.

H I S Z P A N I A.

Paryż 13 Lipca. Depesze telegraficzne z Hiszpanii.

Bajonna 12 Lipca. Guadalajara w dniu 8 h. m. uznana na nowo rząd madrycki. Segovia ogłosiła powstanie w dniu 7. Generał Aspiróz mianowany został prezesem junty. Cacerez i Plazencya w prowincyi Estremadura powstały

także. Junta centralna stariej Kastylii zainstałowała się w d. 5 b. m. w Valladolid; składa się ona z reprezentantów prowincyi Zamora, Avila, Salamanca, Leon, Palencya, Burgos, Segovia i Valladolid, każda z tych prowincyi reprezentowana jest przez jednego delegowanego.

Madryt 7 Lipca. Władze cywilne i wojskowe dziś z powodu rocznicy 7 lipca 1822 r. odbyły wielki przegląd wyborczych kompanii gwardyi narodowej. Wojsko to defilowało przed ratuszem; wznoszono huczne wiwaty konstytucyi, królowej Izabelli II i rejentowi.

Opiekun królowej pan Arguelles, wlicie de naczelnika politycznego Madrytu oświadczył, że pogłoska jakoby miano zamiar oddalić królowę Izabellę z Madrytu, jest najzupełniej bezzasadną. Przytem oświadczył on, że gotów jest przyzwolić na wszelkie środki bezpieczeństwa, jakieby władza cywilna uznała za potrzebę przedsięwziąć wewnątrz palacu.

Poczta z Madrytu do Francyi zmuszona jest okrążyć długą drogą, ponieważ wszystkie miasta na drodze z Bajonny do Burgos. w Rioja i stariej Kastylii powstały i prawdopodobnie jest że w tej chwili już na drodze z Saragossy do Francyi komunikacya jest przerywana, bo imale warowne miasto Jaen na drodze z Saragossy do Oleron miało oświadczyć się za powstaniem. Generał Ruiz i syn Zurbana, którzy znajdowali się w Jaen, uciekli do Francyi.

Madryt 6 Lipca. Już przy dawniejszych sposobnościach, opierając się na trafnych powodach, wskazywaliśmy, że panujące tu od czasu objęcia rejencji przez Espartera stronnictwo, w swojej zagranicznej polityce najgłówniej usiłowało, przedstawić wieczną anarchię, na jaką Hiszpania jest wystawioną jako skutek mniemanych intryg rządu francuzkiego, i zarazem jednać sobie poklask opozycyi francuzkiej, oburzać ją przeciw tronowi i przyrzekać pomoc ze strony hiszpańskiej ku zwaleniu go. Niewiem czy należycie uważano na to nasze zdanie. Dla poparcia go nowym dowodem, odwołamy się do artykułu zawartego w dzisiejszym ministeryalnym *Espectador*, i napisanego przez jednego urzędnika kancelaryi państwa, który zarazem jest nauczycielem królów.

W artykule tym po różnych zarzutach przeciw rządowi króla Ludwika Filipa czytamy w końcu,

Aby zapobiedz wszelkim wątpliwościom względem objawionych przez nas zdań w przedmiocie obrzydłej polityki rządu francuzkiego, musimy oświadczyć, że nigdy nie uważaliśmy za jedno króla Ludwika z jego rządem i ludu francuzkiego. Przeciwnie o ile burza nas mahańwelska polityka rządu francuzkiego, o tyle szanujemy i podziwiamy szlachatne uczucia ludu Francyi. Wielki naród Lipcowy, który trzeciudniową rewolucyą zdołał stargać pięta tyranii, i zatknąć chlubną chorągiew wolności posiada, i zawsze posiadać będzie najszczerzą naszą przychylność, i mieć prawo do naszego podziwienia i uwielbienia. Co większą, wasza niechęć względem postępowania gabinetu tuileryjskiego, dochodzi do najwyższego szczytu, kiedy pomyślimy że polityka tego rządu, który wyszedł z owego chlubnego poruszenia ludu, temu samemu ludowi z każdym dniem uszczupla swobody. Nasza miłość i serdeczne braterstwo należą do Francyi ale dla jej rządu mamy tylko nienawiść.

W podobnym duchu i prawie temi samemi słowami, złożony jest manifest, wydany do mieszkańców przez deputacyę prowincjonalną i ajuntamiento, który w tej chwili obwoływany jest po ulicach jako wypowiedzenie wojny przeciw Francyi. Ten manifest kończy się temi słowy: Dostojny wojownik który w własnoręcznej odezwie zwał władzę ludu jako sąd najwyższy, broni wspólnie z nami świętej sprawy wolności.

Jeśli generałowie Narvaez i Concha, rzeczywiście z matnieniami rządu francuzkiego przybyliby z bronią w rękę do Hiszpanii, tedy ten rząd nie powstałom ale rejentowi przysłał w

nich pomoc, jak to sama *Gazeta* wczoraj uznała. Obaj ci generałowie nie bardzo szanowani są obecnie w kraju, a pierwszy mianowicie przez pięcioletnie oddalenie zupełnie stał się obcym dla armii. Junty w Castellón i Alicante miały już wzbronić się oddać swoją zbrojąsiłę pod rozkazy generała Narvaez, i tu w Madrycie nie jedna zapalona głowa ostygła na myśl że Narvaez przybył do Hiszpanii, aby przywrócić monarchię samowładną, i tym sposobem szeregi obrońców rejenta wzmocniły się.

Eco del Comercio organ tej części exaltystów, którzy najusilniej pragną upadku rejenta powiedział w swoim numerze z dnia 2 b. m. ostatnim który został wydany. Gdybyśmy mieli najmniejsze podejrzenie, że pomyślano atakować nasze instytucye; gdybyśmy sądzili, że zamierzone przywrócić wdowę Ferdynanda VII do rejencji, i naszą konstytucyjną królową połączyć związkiem małżeńskim z potomkiem panującej teraz we Francyi rodziny, prędzej niż wszyscy inni odrzucilibyśmy pomoc owych powracających generałów: z największem oburzeniem patrzylibyśmy na powrót tych generałów i przyłączenie się do nas stronnictwa: któreby nas znowu mogło wtrącić w walki ambicyi, w zamieszanie i rozprężenie.

Narvaez jest jednym z najbogatszych posiadaczy ziemskich w Andaluzyi, a Concha przez swoją żonę posiada 10,000 piastrow rocznego dochodu. Przekupstwo zatem jak się zdaje nie mogło na nich wyrzucić żadnego wpływu.

Co się tyczy królowej Krystyny, oświadczyła ona najuroczyściej w nadeszłym tu w tych dniach liście, że nigdy nie będzie rościła pretensyi do rejencji, i tylko poprzestaje na modleniu się o szczęście Hiszpanii, daleka od chęci wzięcia udziału w zamieszaniu, któreby na ten kraj nowe cierpienia ściągnęło.

Proklamacya wydana w tych dniach przez pułkownika Prim do żołnierzy korpusu generała Seoane, oskarża wprost rejenta, że on dążył do uwieńczenia swojej głowy królewską koroną Hiszpanii. Nie potrzeba nawet dodawać, że pułkownik Prim nie przedstawia żadnych dowodów na poparcie tego tak śmiałego twierdzenia.

Bajonna 13 Lipca. Przednia straż Zurhanna w dniu 10 wkroczyła do Saragossy; jego samego oczekiwano tam nazajutrz z dziesięciu batalionami; 6 innych batalionów, które tworzą jego tylną straż, mają pozostać na drodze do Lerida.

Junta prowincyi Guipuskoj, która rezyduje w San Sebastyan, i jak wiadomo ogłosiła pronunciamiento jedynie pod warunkiem że xiążę,

Vittoryi pozostanie przy rejencyi do dnia dojścia królowej Izabelli do pełnoletności, teraz z namowy jenerała Roncala, który przez rząd tymczasowy mianowany został jenerał kapitanem prowincyj biskajskich, wydała proklamacyę, w której nie ma już mowy o rejencyi Espartera. Gwardya narodowa w San Sebastyan, która zajmowała cytadelę, z razu niechciała zezwolić na wezwanie przedstawione juncie, ale nakoniec uległa, kiedy jenerał Roncala przybył z wojskiem. Miał on zamiar w dniu 12 b. m. z większą częścią armii Guipuskoj i Navarry wyruszyć do Tudela.

W Kadyxie jenerał Caratala wydał bando, w którym wyznacza surową cenzurę dla dzienników, i cenzorom zaleca, takietylko artykuły dozwalać drukować, które są pomyślnie dla rządu, albo mają na celu pojednanie wszystkich dobrych hiszpanów.

W Galicyi około 2,000 milicyi prowincyalnej pozostalo wiernemi rejentowi. Wojsko to zajmuje Ferrol i Orenze. — W Vittoryi junta ma 4 bataliony, 200 kooi i 2 baterye pod swoim rozporządzeniem. Pampelona i Santander powstały. Powstanie zatem rozszerzyło się już mnięj lub więcj w wszystkich prowincyach Hiszpanii, i z pomiędzy najważniejszych miast już tylko Madryt, Saragossa i Kadyx uznają władzę rejenta. Ta władza jednak już i w stolicy oddana została pod opiekę junty, a w Kadyxie jenerał Caratala któremu rząd posłał dymissyę występuje jako dyktator, ogłosił bowiem miasto w stanie obłężenia, wprowadził cenzurę i przez dozwoleucie wprowadzenia zakazanych towarów, ściąga sobie wielkie summy pieniędzy.

Większa część miast na drodze z Madrytu do Saragossy ogłosiła powstanie, podobnie jak oddział 700 ludzi przeznaczonych na wzmożenie wojska rządowego. Powstańcy zajęli Calatayud i chwytają gońców rządowych.

Przy 15 Lipca. Po wyruszeniu Zurbana z Leridy w dniu 6 wieczorem, powstańcy zajęli zaraz część pozycyji opuszczonych przez niego w sąsiedztwie tego miasta. Pułkownik Prim w dniu 7 z przednią strażą wojska powstańców stał w Mollerusa, a partyzant Tell Alan z korpusem ochotników odważył się podsunąć pod samą Leridę. W tém mieście pułk sabaudzki zostawiony był przez Zurbana z obfitym zapasem żywności i potrzeb wojennych. Czy zaufanie jakie Zurbano położył w tym pułku było uzasadnione, to za kilka dni okaże się. Między powstańcami panowało mniemanie, że Lerida za zbliżeniem się ich bez stanowczego opo-

ru otworzy im bramy. Główna kwatera powstańców była w dniu 7 w Bellpuig, i gdzie osobiście znajdował się jenerał Serrano, aby kierować dalszym postępem wypadków militarnych.

Atak przedsięwzięty przez powstańców z Sewilli przeciw twierdzy Xeres de la Frontera, która pozostala wierną rejentowi, rozbił się o stałość ludności tego miasta. Od początku tego miesiąca, codziennie prawie liczne gromady żołnierzy przybywają do Xeres, żołnierze ci po największej części uciekli z zbuntowanych miast andaluzyjskich.

Stronnicy Espartera zaczynają oskarżenie, jakoby rejent zamierzał uprowadzić młodą Izabellę z Madrytu, zwracać przeciw krystynistom. Oskarżają oni ich, że zamierzają wznowić zamach 7 Października i opanować osobę królowej, aby przez to stać się panami Madrytu. Bezwątpienia tak jedno jak i drugie z tych obustronnych oskarżeń, jest zupełnie bezzasadne.

Z Walladolid piszą pod dniem 5.: »Sily wojenne które pod dowództwem jenerała Aspiroz mają wyruszyć (przeciw Madrytowi) są już zupełnie uorganizowane. Przednia straż składająca się z licznych kompanij wołyżerów, wyruszyła wczoraj do Olmeda, gdzie zgromadzi się całe wojsko przeznaczone do operacyi przeciw stolicy, i które najprzód zająć mają wąwóz Guadarrama. Jedna bateria połowa wyruszy jutro w tym samym kierunku. Z Burgos oczekujemy czterech bateryj dział górnych. Podczas gdy w stariej Kastylii przygotowują się te operacye przeciw Madrytowi, z Walencyi jenerał Narvaez z swoim korpusem wyprawy postępuje także w kierunku Madrytu, tak, że podług wszelkiego podobieństwa, w krótcie w bliskości Madrytu, przejdzie do ważnych wojennych wypadków.

Jeden dziennik lisboński *Portugal Velho* utrzymuje, że Espartero z odwołaniem się na traktat poczwórnego przymierza, zażądał posiłków wojskowych od Portugalii, ale to żądanie po wielokrotnych naradach gabinetu, pod osobistem przewodnictwem królowej zostało odrzucone.

— *Od granic tureckich 4 Lipca.* —

Zbiegowie serbscy którzy dotychczas ciągle jeszcze pochlebiali sobie, i mieli nadzieję, tracą ją z każdym dniem bardziej, i już przeszło stu z tych, którzy wiadomą protestacyę podpisali, przeszło do Belgradu aby się poddać w wemu rządowi. Inni w krótcie pójdą za ich przykładem. Dla tych którzy na zawsze wygnanemi są z Serbii, rząd serbski, ma wyznaczyć utrzymanie.

PRZYIECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 27 do dnia 28 Lipca.

Rein-schmidt Klara ob., Łuszczkiewicz Daniel, Geppart Jan, Nowakowski Henryk ob., Stadnicka Apolonia ob., Komorowski Piotr br., Komorowski Adam br., Komorowski Michał br., Słaski Alexander ob., z Polski; — Gotie Jan, Trylski Maciej, Łubińska Konstancya ob., Moraczewska Bibiana ob., Wysocki Augustyn ob., Gostkowski ob., z Galicyi; — Janiszewski Tadeusz ob., Buczakowska Julia ob., Tabor Karol, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Słaski Adam ob., Węgierkiewicz Franciszek ob., Macharzyński Jan, Olsinowska Tekla ob., Ciszewski Felix ob., Rybiński Jan, Brzechwa Józef ob., Korczyńska Salomea ob., Paprocki Michał ob., Jabłońska Adam ob., Barisch Xawera ob., do Polski; — Dąbski Alexander ob., Sokolnicki Józef ob., Balassan Jonitz, Poklękowski Józef, Łacki Teodor, Szabrański Antoni, Drohojewska Wiktorya ob., Kałuski Bolesław ob., Giebułtowski Stanisław ob., do Galicyi; — Weigel, Schmidt, Pollet, Ho Jan br., do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

Nro. 6595.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI
W SENACIE RZĄDZĄCYM.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl uchwały Senatu Rządzącego z d. 14 b. m. i r. N. 2301 odbędzie się w biurach Wydziału w godzinach przedpołudniowych na dniu 10 Sierpnia r. b. publiczna *in minus* licytacya na wypuszczenie w przedsiębiorstwo wybudowania kanału podziemnego, ścieki z gmachu klasztornego XX. Karmelitów na Piasku do rzeki Rudawy odprowadzać mającego; cena do pierwszego wywołania zł. 4,474 gr. 26 naznacza się ebcę licytowania mający, złoży na *vadium* zł. 450. O innych warunkach w biurach Wydziału wiadomość powzięta być może.

Kraków d. 25 Lipca 1843 r.

Senator Prezydujący
KOPFF.

Referendarz L. Wolff.

tendentów złoży zł. 124. O innych warunkach w biurach Wydziału wiadomość powzięta być może.

Kraków d. 25 Lipca 1843 r.

Senatur Prezydujący
KOPFF.

Referendarz L. Wolff.

Nro. 3263.

TRYBUNAŁ.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Wzywa successorów X. Mikołaja Zygmunta Sabby trojga imion Wojakowskiego w d. 19 Lutego 1833 r. w mieście Lwowie zmarłego, mianowicie Teresę z Wojakowskich Olszanowską, Honoratę z Wojakowskich Annielewską siostry rodzone i Leona Wojakowskiego, aby się w przeciągu miesięcy 6 od daty niniejszego ogłoszenia rachując, z stosownemi dowodami po odbiór spadku po tymże X. Mikołaju Zygmuncie Sabbie Wojakowskim pozostałego składającego się 10. z summy 130 dukatów 13 zł. 25 gr. w depozycie sądowym złożonej, 20 z obowiązku na sumę 2000 zł. przez X. Felixa Uszczyckiego zeznanego, nakoniec z połowy summy 16743 zł. 8 gr. testamentem Jana Wojakowskiego ojca X. Mikołaja Zygmunta Sabby Wojakowskiego zapisanej, z której sumę zł. 1900 z części na tegoż przypadającej jako onemu już wyplaconej przeznaczył na koszt pogrzebu, do Trybunału zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie w posiadaniu massy tej jako bezdziedzicznej skarb publiczny W. M. Krakowa wprowadzonym zostanie.

Kraków d. 10 Czerwca 1843 r.

Sędzia Prezydujący
Dymidowicz.
Lasocki Sekn.

(2r.)

Nro 6598

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI
W SENACIE RZĄDZĄCYM.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl uchwały Senatu Rządzącego z d. 14 b. m. i r. N. 3588 odbędzie się w biurach Wydziału w godzinach przedpołudniowych na dniu 10 Sierpnia r. b. publiczna *in minus* licytacya na wypuszczenie w przedsiębiorstwo przerobienia części traktu austriacko-prusko-szląskiego w sekcyi 9 w długości 120 sążni, w szerokości sążni 3; cena do pierwszego wywołania zł. 1240 naznacza się, na *vadium* każdy z pre-